

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—21 червня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 червня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Гастроли Крымского Драмтеатра (помещение Русского Даматического театра)	Гастроли Центрального театра Красной Армии (помещение театра Музкомедии)
11	Субота	ЧІО-ЧІО-САН	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ	СНЕЖОК (утром и днем) ДАМА НЕВИДИМКА (вечером)	
12	Неділя	КАРМЕН (уранці) Ф А У С Т (увечері)	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ	СНЕЖОК (утром и днем) ДАМА НЕВИДИМКА (вечером)	
13	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМАЄ		О Т Е Л Л О	
14	Вівторок	ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ	**Гастроли Центрального Театра Красной Армии**	С Ч А С Т Ь Е	
15	Середа	ЧЕРВОНИЙ МАК		РОМЕО И ДЖУЛЬЕТТА	
16	Четвер	БАЛ-МАСКАРАД		РОМЕО И ДЖУЛЬЕТТА	
17	П'ятниця	ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ	ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ	КАРЬЕРА БЕКЕТОВА	
18	Субота	Д А Н К О	НА ТОЙ СТОРОНЕ	А К Т Е Р Ы	УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ
19	Неділя	ЧЕРВОНИЙ МАК (уранці) КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (ввечері)	ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ (утром) УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ (вечером)	НЕ БЫЛО НИ ГРОША, ДА ВДРУГ АЛТЫН (утром) О Т Е Л Л О (вечером)	НА ТОЙ СТОРОНЕ
20	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМАЄ	УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ	ДАМА НЕВИДИМКА	

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 17 (54) 11—20 червня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11 червня

Абонемент сер. „Л“, талон 4.

Дж. Пуччіні

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії.

Переклад **Арбатова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. Терещенка.**

Художник **Л. Горєвой.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**О. Виноградова**, заслужена артистка УРСР; **К. Морозова, С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Сузукі, її служниця—**Е. Лейтес, Є. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горо, сват—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Кет Пінкертон — **Є. Носенко.** Принц Ямадорі—**М. Григор'єв, П. Строганов, В. Хворост.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **О. Пономаренко.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

12 червня

Абонемент сер. „В“, талон 4.

Ш. Гуно

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська.**

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Дія I, картина 1

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

ВАЛЬПУРГІЄВА НІЧ

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради. Валентин—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, Є. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

---

12 (вдень) червня

Ж. Бізе

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Переклад **М. Рильського.**
Дирігент —**П. Баленко.**
Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.
Художник — **П. Єршов.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Танки В. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, **циганка—А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Т. Барбітова.** Дон Хозе, сержант—**В. Совалов, З. Канзбург.** Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Контрабандисти: Дойкайро—**Г. Коваль, Н. Неймарк;** Ромендадо—**П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**М. Державін, Д. Діссар.** Моралес, сержант—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. Павленко.** Циганки: Мерседес **Є. Івіна, Л. Колодуб. Т. Літінська;** Фраскіта—**С. Мостова,** лаур. Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Барадерро—**Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.**

14, 17 червня

14/VI—абонемент сер. „М", талон 4.
17/VI—абонемент сер. „И", талон 3.

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент—**П. Баленко.**
Режисер—**Г. Давидов.**
Художник—**І. Портнов.**
Хормейстер—**Е. Мариківський.**
Танці в поставі **П. Плавника та О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Державін, Д. Діссар.** Одарка—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР. Оксана — **В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова.** Андрій—**В. Совалов.** Султан—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Імам—**Б. Малков, Д. Скоробагатько.** Селім-Ага—**П. Калюжний, А. Нікітін.**

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, М. Горпиненко, І. Дергаус, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Плавник, Г. Хоменко та весь ансамбль балету.

15, 19 (вранці) червня

15/VI—абонемент сер. „П", талон 4.

ПРЕМ'ЄРА

Р. Глієр

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії

Лібретто **А. Єрмолаєва.**
Диригент — **П. Баленко.**
Постава засл. арт. Груз. РСР **В. Литвиненка.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Асистент постановника — **О. Галкін.**
Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія I, картина 1

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

Не добившись зізнання, японський офіцер удається до катування.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одежу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу — владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель. Зморені, голодні, змучені кулі не мають сили продовжувати розвантажування корабля. Наглядачі б'ють їх.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та ловкістю, силою і бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлоатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана. Це почуття вона виявляє в танку, який присвячує радянському капітанові.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана, що оцінив її вдячність і був захоплений її танком.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути. Слідом за нею зникає і він з комендантом.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана. Для них він — ворог, але для кулі капітан — друг, захисник народу.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гарячої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки. Це — відповідь на подяку, це танок радісних і вільних людей щасливої радянської країни.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився. Подивившись танці китайських дівчат, він пішов.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара, і матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змінюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і

радянські моряки — тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашками чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, але, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Але в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

Корабель відпливає з порту.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Європейка — **І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай.** Капитан — **О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Лі-Шан-Фу — **О. Галкін, П. Плавник.** Кочегар — **О. Галкін, С. Люлін.** Китаєць-революціонер — **М. Ізотов, К. Троїцький.** Участь беруть: **М. Алексеєва, М. Алейніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, Л. Камишнікова, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло на скрипці — **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер.** Соло на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер.** Соло на арфі — **А. Гельрот.**

Виставу веде **С. Петров.**

---

16 червня

Абонемент сер. „К", талон 3.

Дж. Верді

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин

Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського).**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Художник — **Л. Горєвой.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—**Н. Ісламова.** Ульріка — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Паж—**В. Павленко.** Герцог Річард—**З. Канзбург.** Ренато—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горн—**Б. Малков.** Ріббінг—**М. Державін, Д. Діссар.** Сільвано—**Г. Коваль.** Суддя—**П. Строганов.** Слуга— **В. Хворост.**

В балеті беруть участь артисти: **М. Горпиненко, М. Ізотов, В. Лук'яновська, С. Люлін, В. Семинаренко, Г. Хоменко.**

Виставу веде — **С. Петров.**

---

18 червня

Абонемент сер. „Ж", талон 5.

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія I. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються в танці молоді.

Дія II. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танками орди. Варта приводить Ларру, Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Дія III, картина 1. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, націлюючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

Картина 2. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов у цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!— крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорі сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати-слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.**

Ватажок орди—**О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців—**О. Галкін, Я. Додін.** Зобар—**М. Ізотов, О. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

19 червня

Абонемент сер. „Л", талон 5.

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом, за однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто **Б. Бельського.**

Диригент — **П. Славинський**, засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.
Постава **В. Будневича**, засл. арт. УРСР.
Художник — **Д. Овчаренко.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич**, заслужений артист УРСР; **П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова. К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, Є. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки — **М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 12 червня

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'єса на 4 дії.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер — **В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня—**О. Глебова, Р. Колосова.** Джен — **Н. Герасімова, О. Тимофієнко.** Енн—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Кросбі—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гібсон—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Страуфорд — **В. Бондаренко.** Марков — **О. Романенко.** Марі Клер — **О. Валуєва, С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Марія — **І. Заборська, Н. Рантіс.** Негр — **М. Волошин.** Жанна — **О. Тимофієнко.** Богушева—**Д. Миргород.** Station Станіслава—**Я. Косаківна.** Вацлава—**С. Лор.** Крамер—**О. Нем-**

зер. Слуга—**А. Макаренко.** Офіцер—**Г. Снєгірьов.** Кореспондент—**М. Микитенко.**

Ув'язнені — **З. Біляєва, Г. Гончарова, Т. Давидова, Т. Довженко, А. Калішевська, Р. Кіріна, М. Коржова, О. Літвінова, О. Слезнак, Н. Хомова, В. Худякова.**

Солдати — **С. Арлюк, О. Онофренко, Р. Рубанович, Г. Чорний.**

Арт. Г. Карпей — Томсон, арт. Л. Кислуха — Дик.

(„Снежок").

КРЫМСКИЙ ОБЛАСТНОЙ ДРАМ. ТЕАТР им. А. М. ГОРЬКОГО

11, 12 (утром, днем) июня

В. Любимова

СНЕЖОК

Пьеса в 3 действ., 6 картинах

Постановка режиссера **Е. Свободина.**

Оформление главного художника театра **П. Егорова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Томсон, директор школы — **Г. Карпей.** Джек Такер, учитель биологии и классный наставник — **Ю. Нестеров.** Мисс Феллер, учительница истории—**Е. Потоцкая.** Мисс Джун, учительница—**З. Свидунович.** Генри Бидл, богатый предприниматель—**Н. Янельский.** Анджела Бидл, его дочь—**Л. Степовая,** (учен.). Дик, по прозвищу «Снежок»— **Л. Кислуха** (учен.). Чарли по кличке «Буч» — **С. Карникола,** (учен.). Джон — **Б. Волкович** (учен.). Бетти — **А. Бланк** (учен.). Мэри — **Л. Привалова** (учен.). Дэви—**А. Коляда** (учен.). Джейн—**Е. Жакулина** (учен.). Марджери — **Л. Здорова** (учен.). Тонни—**Г. Репникова** (учен.), вспомогат. состав. Блейк, отец Джона—**Н. Попов.** Констебль—**В. Черемисинов.** 1-й и 2-й полисмены — вспомог. состав.

Действие происходит в небольшом городе Северной Америки после войны.

Ведет спектакль **С. Туманная.**

11, 12, 20 июня

П. Кальдерон

ДАМА-НЕВИДИМКА

Пьеса в 3 действиях.

Перевод с испанского **Т. Щепкиной-Куперник.**

Постановка **Н. Налигацкого.**

Художник — **А. Казаков.**

Музыка **И. Мондруса.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Дон Мануэль — **Н. Налигацкий.** Дон Луис — **Б. Волкович, А. Стрепетов.** Дон Жуан—**Н. Янельский.** Донья Анхелла — **А. Вольская.** Донья Беатрис—**В. Тяпкина.** Косме, слуга—**А Карпей.** Исабель, служанка—**А. Бланк, З. Дружинина.** Родриго, слуга—**Ю. Жаботенко.** Мажордом—**И. Сакк.** **Слуги и служанки** — вспомогательный состав театра.

Действие происходит в Мадриде.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманная.**

13, 19 июня

В. Шекспир

ОТЕЛЛО

ВЕНЕЦИАНСКИЙ МАВР

Трагедия в 4 действиях.

Перевод **П. Вейнберга.**

Постановка режиссера **М. Рахманова.**

Оформление художника **А. Житомирского.**

Музыка из произведений **Дж. Верди.**

Арт. А. Вольская — Эмилия, арт. Н. Налигацкий — Яго. („Отелло“).

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Отелло, генерал, мавр — **Л. Риттер,** засл. арт. РСФСР. Кассио, его лейтенант — **И. Гринько, Л. Кислуха.** Яго, его поручик— **Н. Налигацкий.** Брабанцио, сенатор—**А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Дездемона, дочь Брабанцио и жена Отелло—**Н. Прохорова.** Эмилия, жена Яго—**А. Вольская.** Родриго, венецианский дворянин—**С. Морозов, Ю. Нестеров.** Монтано, предшественник Отелло в управлении Кипром—**Н. Попов.** Лудовико, родственник Брабанцио—**В. Волкович.** Грациано, брат Брабанцио—**П. Бучин.** Бьянка, куртизанка, любовница Кассио—**В. Тяпкина.** Дож Венеции—**О. Макаров.** 1-й сенатор — **Н. Янельский.** 2-й сенатор — **А. Стрепетов.** 3-й сенатор — **И. Гринько, Л. Кислуха.** 4-й сенатор—**С. Морозов, Ю. Нестеров.** Герольд—**Б. Волкович.** Гонец—**Б. Далматов.** 1-й офицер— **Б. Жаботенко.** 2-й офицер — **А. Воронин.** 3-й офицер—**А. Коляда.**

Первое действие происходит в Венеции, остальные — на Кипре.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманчая.**

14 июня

П. Павленко, лауреат Сталинской премии

СЧАСТЬЕ

Пьеса в 4 действиях, 10 картинах.

Сценический вариант лаурета Сталинской премии **П. Павленко и С. Родзинского.**

Постановка режиссера **Е. Свободина.**

Художник **А. Житомирский.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Воропаев Алексей Вениаминович, демобилизованный полковник—**Л. Риттер,** засл. арт. РСФСР. Горева Александра Ивановна— **З. Дружинина, З. Свидунович.** Лена Журина—**Н. Прохорова.** Корытов Геннадий Александрович, секретарь Райкома—**Н. Попов.** Васютин, секретарь Обкома—**Н. Налигацкий.** Городцов—**П. Лимонов.** Огарнова Варвара — **А. Вольская.** Огарнов Виктор — **А. Стрепетов.** Поднебеско Юрий—**Б. Волкович.** Поднебеско Наташа—**Л. Рыбоследова, Л. Степовая** (колхозники). Боярышников — **В. Черемисинов,** Комков, врач—**Н. Янельский.** Журина Софья Ивановна, мать Лены—**Е. Больцевич.** Лена Твороженкова — **А. Бланк, Л. Привалова** (всп. состав). Председатель колхоза—**П. Бучин.** Романенко Роман Ильич, генерал — **С. Адолин, Ф. Балабан.** Приезжий военный—**И. Сакк.** Моряк на набережной — **Ю. Жаботенко.** Связист в кожаной куртке—**Ю. Нестеров.** 1-я колхозница—**А. Мухитдинова.** 2-я колхозница—**С. Суханова.** Колхозники-переселенцы—**В. Петровский, В. Тяпкина, Л. Чистилин и вспомогательный состав театра.**

Ведет спектакль пом. режиссера **В. Памфилов.**

15, 16 июня

В. Шекспир

РОМЕО И ДЖУЛЬЕТТА

Трагедия в 4 действиях

Перевод с английского Б. Пастернака.

Постановка главного режиссера **Л. Эльстона.**

Оформление главного художника **П. Егорова.**

Музыка **А. Кессельмана.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Эскал, князь Вероны— **С. Адолин, Н.Янельский.** Монтекки — **Е. Свободин.** Леди Монтекки, его жена — **Е. Больцевич.** Ромео, их сын — **Г. Карпей.** Капулетти — **А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Леди Капулетти, его жена — **К. Светланова.** Джульетта, их дочь — **Н. Прохорова.** Брат Лоренцо, францисканский монах — **С. Адолин, П. Лимонов.** Кормилица Джульетты — **А. Вольская.** Меркуцио, друг Ромео — **А. Стрепетов.** Бенволио, друг Ромео — **Б. Волкович.** Тибальт, родственник Капулетти.— **С. Морозов.** Граф Парис, родственник князя — **А. Воронин, Л. Кислуха.** Слуги Капулетти: Петр — **Н. Попов;** Грегорио — **С. Карникола.** Бальтазар — **О. Макаров.** Абрам— **Ю. Жаботенко.** Аптекарь — **Ю. Нестеров.** Паж князя — **Л. Степовая.** Розалина — **В. Тяпкина.** 1-й сторож — **П. Бучин.** 2-й сторож — **А. Коляда.**

Ведет спектакль **С. Туманная**

17 июня

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

КАРЬЕРА БЕКЕТОВА

Комедия в 4 действиях, 5 картинах.

Постановка режиссера **М. Рахманова.**
Художник — **А. Казаков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Привалов Сергей Иванович, директор завода самоходных комбайнов—**С. Адолин.** Таня, его дочь, студентка—**В. Тяпкина.** Бекетов Илларион Николаевич, главный инженер завода—**Г. Карпей.** Бекетова Мария, его жена—**К. Светланова.** Юрий, его сын, студент—**Л. Кислуха.** Шатров, работник министерства—**Н. Янельский.** Кутасин Андрей Данилович, работник Обкома ВКП(б) — **П. Лимонов.** Мухин Иван Серафимович, инженер—**Ю. Нестеров.** Саша, его сын, студент—**А. Коляда.** Балюрка Василий, студент—**Б. Волкович, А. Воронин.** Звенигородская Анна Романовна, секретарь директора—**А. Вольская, Н. Шелехова,** засл. арт. ГрузССР. Остроушко Захар Ефимович, комендант заводоуправления — **П. Бучин, С. Морозов.** Степанида, няня у Бекетовых—**Е. Больцевич, Е. Потоцкая.** Яша, монтер — **Ю. Жаботенко.** Паша, монтер—**Л. Рыбоследова.**

Действие происходит в одном из южных городов в наши дни.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманная.**

18 июня

А. Васильев и **Л. Эльстон**

АКТЕРЫ

Драма в 4 действ., 10 картинах.

Постановка режиссера **Л. Эльстона.**
Оформление художника **П. Егорова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ларышев Николай Андреевич, художник—**Г. Карпей.** Оболенский Яков Наумович, артист—**П. Макаров.** Донцевич Анатолий Степанович, артист—**Н. Налигацкий, Н. Янельский.** Перевалова Александра Викторовна, артистка—**Н. Прохорова.** Добронравов Дмитрий Александрович, артист — **П. Лимонов.** Якорева Зоя Петровна, артистка, его жена—**Р. Алексеева.** Кочетов Николай Игнатьевич, машинист сцены—**Ю. Жаботенко.** Осетров Илья (Илюша), портной театра—**С. Карникола.** Екимова Екатерина Яковлевна, костюмерша—**А. Мухитдинова.** Алеша Екимов, ее сын—ученик Ларышева—**А. Бланк.** Уразов (Лука) подпольщик—**А. Ильвовский.** Прасковья Егоровна, мать Екимовой—**Е. Больцевич.** Глушко Андрей, снайпер сержант — **С. Морозов.** Фрикин Николай Федорович, бывший артист театра—**А. Стрепетов.** Валя—**В. Тяпкина.** Лида—**С. Суханова.** Зина—**Л. Степовая.** Сережа—**Б. Волкович,** студийцы. Ибрагим Багиров, крымский татарин — **Н. Попов, В. Черемесинов.** Винц, начальник гестапо—**С. Адолин.** Маурах, лейтенант германской армии — **Ю. Нестеров.** Немецкий офицер—**Л. Кислуха.** Немецкий ефрейтор—**А. Коляда.**

Действие происходит в Крыму.

Время действия 1941—1944 гг.

19 (утром) июня

А. Островский

НЕ БЫЛО НИ ГРОША, ДА ВДРУГ АЛТЫН

Комедия в 5 действиях.

Постановка режиссера **М. Рахманова.**
Художник — **А. Казаков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Михей Михеич Крутицкий, отставной чиновник—**П. Лимонов.** Анна Тихоновна, его жена—**М. Корсунская.** Настя, племянница Крутицкого—**Н. Прохорова.** Домна Евстигнеевна Мигачева, мещанка—**Е. Больцевич.** Елеся, ее сын—**С. Морозов.** Истукарий Лупыч Епишкин, купец-лавочник—**А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Фетинья Мироновна, его жена—**А. Мухитдинова.** Лариса, их дочь—**Р. Алексеева.** Модест Григорьевич Баклушин, молодой человек—**А. Воронин, Л. Кислуха.** Петрович, мелкий стряпчий из мещан—**О. Макаров.** Разновесов, солидная личность—**Ф. Балабан, Н. Попов.** Тигрий Львович Лютов, квартальный—**П. Бучин, Ю. Жаботенко.** 1-й булочник—**Л. Чистилин.** 2-й булочник—**А. Коляда.**

Центральный театр Красной Армии

Страницы советской печати за 1929 г. убеждают нас в том, что назревшей к тому времени необходимостью для дальнейшего развития советского театрального искусства является создание специального армейского театра.

Идеологическое воспитание Советской Армии, коренным образом отличающейся от армии любой капиталистической страны, требовало, чтобы искусство стало на вооружение армии, защищающей завоевания Великой Октябрьской социалистической революции.

Газета „Красная звезда" (14 XI 1929 г.) писала: „Красная Армия отличается от старой не только количеством пулеметов, пушек, всеми многообразными видами новых технических средств борьбы. Она имеет совершенно отличный классовый состав, состав своих командиров, имеет высококультурного, грамотного бойца. Для оснащения такой армии не только первоклассной боевой техникой, но и самой прогрессивной идеологией назрела необходимость внутри армии создать военный театр".

Осенью 1929 г., в период, когда на наших дальневосточных границах японские самураи спровоцировали вооруженный конфликт на Китайско-Восточной ж. д. (КВЖД), для художественного обслуживания действующих частей особой Дальневосточной Армии в числе других коллективов Центрального Дома Красной Армии была направлена эстрадно-драматическая группа.

Так в обстановке, овеянной пороховым дымом, получил свое боевое крещение будущий Центральный театр Красной Армии.

В октябре 1929 г. было принято официальное решение о создании, на базе эстрадно-драматической группы, Центрального театра Красной Армии, и 6 февраля 1930 г. впервые был поднят занавес театра, который вышел на свой творческий театральный путь.

Основными проблемами, требовавшими своего разрешения, явились: воспитание актерского коллектива в едином творческом методе, направленность репертуара, организация своего зрителя, определение роли и места Центрального театра Красной Армии на общем идеологическом фронте среди других театров СССР.

За истекшие годы театром осуществлено 70 постановок, из них 40 пьес, посвященных военной тематике.

В числе этих пьес необходимо в первую очередь назвать:

„Первая конная"— Вс. Вишневского, „Мстислав Удалой"— И. Прута, „Бойцы"— Б. Ромашова, „Гибель эскадры"— А. Корнейчука, „Слава"— В. Гусева, „Падь Серебрянная"— Н. Погодина, „Полководец Суворов"— А. Бахтерева и В. Разумовского, „Пархоменко"— Вс. Иванова, „Фронт"— А. Корнейчука, „Сталинградцы"— Юлия Чепурина, „Полководец"— К. Тренева, „За тех, кто в море"— Б. Лавренева, „Призвание"— А. Кузнецова и Г. Штайна, „Южный узел"— А. Первенцева, „Последние рубежи"— Юлия Чепурина, „На той стороне"— А. Барянова и др.

Эти спектакли были вехами на творческом пути Центрального театра Красной Армии, определяя идеологическую направленность его репертуара.

Не ограничивая себя рамками военной тематики, театр широко знакомит своего зрителя и с лучшими произведениями советской драматургии, русской и иностранной классики.

Художественный руководитель театра — лауреат Сталинской премии, народный артист Союза ССР Алексей Дмитриевич Попов.

В составе коллектива театра — народный артист РСФСР А. Е. Хохлов; лауреат Сталинской премии, засл. деятель искусств РСФСР, художник Н. А. Шифрин; засл. деятель искусств РСФСР, художник И. С. Федотов; засл. артисты РСФСР Б. М. Афонин, Л. И. Добржанская, П. А. Константинов, Б. Н. Нечаев, В. И. Окунева, В. Н. Ратомский, Д. Л. Сагал, А. П. Хованский, А. М. Ходурский и др.

Зав. музыкальной частью театра — лауреат Сталинской премии, композитор Т. Н. Хренников.

17, 19 (утром) июня

В помещении театра им. Шевченко

Ю. Чепурин

ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ

Пьеса в 3 действиях, 5 картинах

Постановка лауреата Сталинской премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссеры — **И. Ворошилов и Д. Тункель.**

Художник — заслуженный деятель искусств **И. Федотов.**

Композитор — лауреат Сталинской премии **Т. Хренников.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Климов, командир дивизии — **Д. Сагал,** засл. арт. РСФСР. Жилин, начальник штаба — **С. Кулагин.** Тульчин, командир полка — **Ф. Заболотный, Ф. Шиманский.** Семен Лагутин, инструктор политотдела — **Е. Быкадоров, А. Ряполов.** Бойцы: Кудров — **П. Константинов,** засл. арт. РСФСР, Ножкин — **Е. Быкадоров, В. Зельдин, А. Петров.** Деньдобрый — **К. Нассонов, Ф. Шиманский.** Фокин — **А. Герасимов, С. Чекан.** Сокол, ад'ютант Климова — **А. Хайретдинов.** Зоя, работник полевой почты — **Л. Касаткина.** Офицер связи — **А. Малько, Н. Пастухов.** Девушка 1-я — **Н. Сазонова, И. Солдатова.** Девушка 2-я — **Г. Островская.** Девушка 3-я — **О. Кравцова.** Девушка 4-я — **Т. Поставнина.** Уорн, командующий американской армией — **Т. Бочарников, С. Корнев.** Виллард, командир американской дивизии — **Н. Неронов, А. Хованский,** засл. арт. РСФСР. Эдгар, его племянник — **Г. Гай, А. Попов.** Мартин, начальник штаба Вилларда — **М. Перцовский, Н. Хрусталев.** Стивенс, адъютант Вилларда — **П. Полев, Ф. Савостьянов.** Джим Поол, фоторепортер — **Я. Халецкий.** Риджи, командир саперной роты — **П. Бондарев.** 1-й офицер — **В. Кручинин.** 2-й офицер — **Г. Коптев.** Джо, негр-шофер Вилларда — **Р. Ракитин, А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Мюллер, немецкий генерал — **Г. Румянцев.**

Ведет спектакль **Н. Шматков.**

18 июня

В помещении театра им. Шевченко

19 июня

В помещении театра Музкомедии

А. Барянов

НА ТОЙ СТОРОНЕ

Пьеса в 4 актах

Постановка — **В. Канцеля**

Режиссер — **А. Харламова.**

Художник — засл. деятель искусств **И. Федотов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА и ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генерал-майор Батурин, нач. разведоуправления штаба фронта — **С. Кулагин, Г. Румянцев.** Майор Игнатьев, офицер военной разведки — **М. Майоров.** Лейтенант Николаева (она же Драгоева), младший офицер связи — **М. Пастухова.** Адъютант генерала Батурина — **И. Петров.** Военврач — **Н. Телешев.** Советские бойцы: **Ю. Аранович-Васильев, М. Гаазе, В. Гейшин, Н. Галкин, В. Дмитриев, Л. Черток, Д. Юффа.** Мудзимура, полковник генерального штаба — **П. Константинов,** засл. арт. РСФСР; **Р. Ракитин.** Сугияма, офицер японской военной миссии — **П. Малек, Р. Ракитин.** Фурута, офицер японской военной миссии — **П. Полев.** Пожилая японка — **В. Барышева.** Молодая японка — **А. Котельникова, Г. Островская.** Пржедецкий, белоэмигрант, сотрудник японской разведки — **С. Корнев, Н. Неронов.** Кислов, белогвардейский генерал — **В. Благообразов, Н. Старостин.** Болдырев, заключенный — **А. Попов, Г. Сорокин.** Федосеев, личный ординарец генерала Кислова — **Н. Елизаров, С. Макаров.** Беляева (Катя), эмигрантка — **Л. Фетисова.** Нецветаев, сотрудник японской военной миссии в Манчжурии — **В. Сомов.** Мансуров, сотрудник японской военной миссии в Мачжурии — **М. Перцовский, А. Ряполов.** Лаврова Инна, эмигрантка — **Е. Гришко, О. Кравцова.** Неизвестный посетитель — **Г. Гай, П. Бондарев.** Молодой человек — **Е. Быкадоров, Н. Каменский.** Девушка-белошвейка, эмигрантка — **Л. Касаткина, А. Котельникова.** Певица — **Н. Володко.** Аккомпанемент на гитаре **В. Кручинин.** Японский офицер — **А. Белов, М. Гаазе.** Японские солдаты — **В. Дмитриев, Г. Скоробогатов.** Метрд'отель — **С. Лисовский.**

18 июня

В помещении театра Музкомедии

19, 20 июня

В помещении театра им. Шевченко

Лопе де-Вега

УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ

Комедия в 3 действиях, 12 картинах

Перевод и обработка для сцены заслуженного деятеля искусств **Т. Щепкиной-Куперник.**

Постановка **В. Канцеля.**

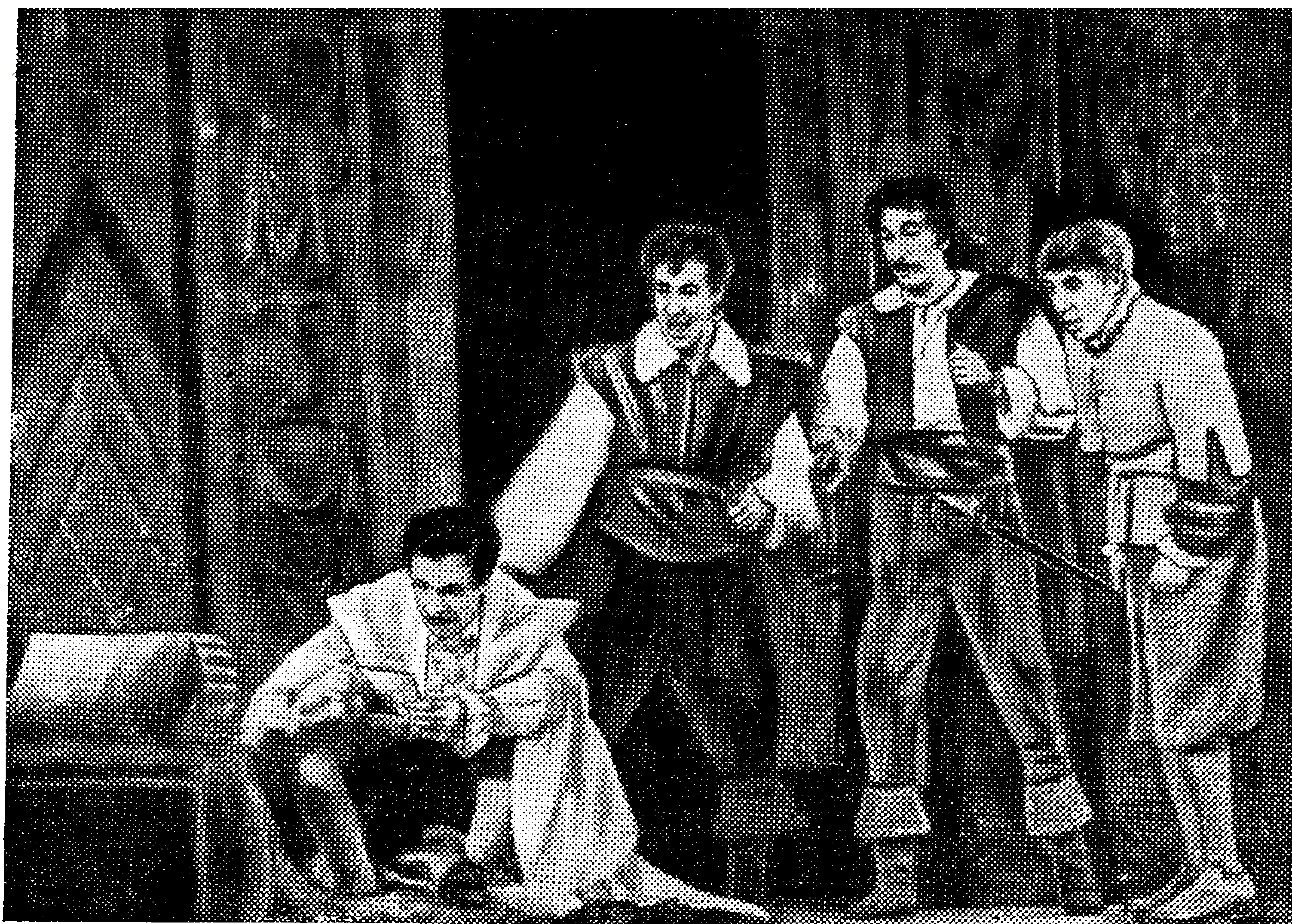
Художник — засл. деят. искусств **И. Федотов.**

Композитор — засл. деят. искусств **А. Крейн.**

Танцы лауреата Сталинской премии, засл. арт. РСФСР **В. Бурмейстера.**

Режиссер-ассистент — **А. Харламова.**

Дирижеры — **Б. Шерман** и **С. Великов.**

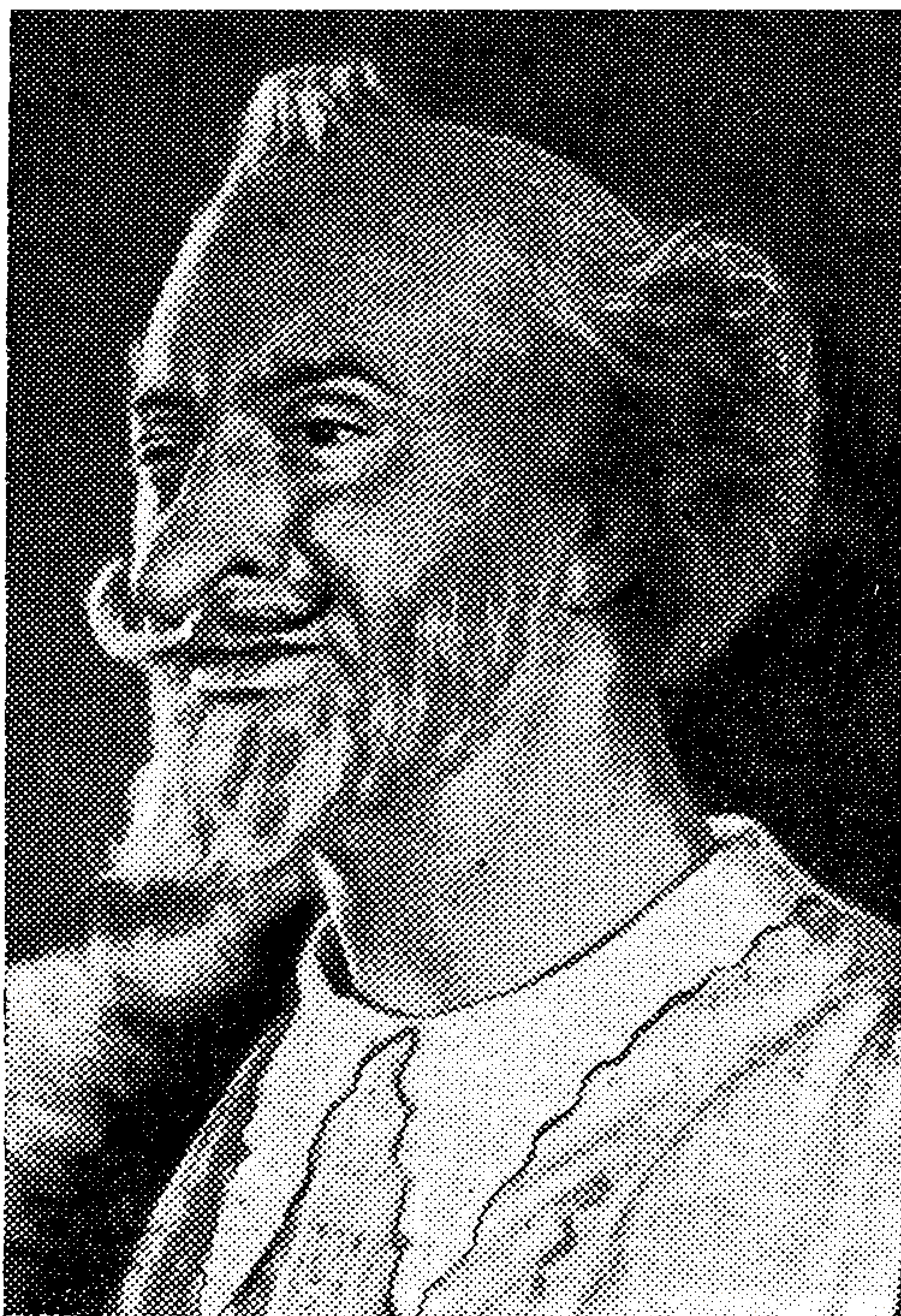

Арт. В. Зельдин—Альдемаро, арт. М. Майоров—Вандалино, арт. М. Перцовский—Беларло, арт, Я. Халецкий—Тулио.
(„Учитель танцев").

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Альдемаро, молодой дворянин — **В. Зельдин, В. Сомов.** Белардо, его слуга—**М. Перцовский.** Рикаредо, его двоюродный брат— **Г. Сорокин.** Альбериго, старый дворянин— **Б. Лесовой, Н. Неронов.** Его дочери: Флорела—**Т. Алексеева, О. Малько;** Фелисиана—**Л. Добржанская,** засл. арт. РСФСР; **О. Кравцова.** Тебано, муж Фелисианы — **В. Благообразов.** Вандалино, молодой дворянин—**М. Майоров, Г. Румянцев.** Тулио, его слуга — **Я. Халецкий, Д. Юффа.** Корнехо, дворецкий у Альбериго — **С. Знаменский, Н. Старостин.** Лисена, служанка Флорелы — **Г. Островская.** Андронио, слуга Альдемаро—**Ф. Савостьянов.** Слуги в доме Альбериго — **П. Игнатенко, П. Малек, Н. Пастухов, К. Петров.**

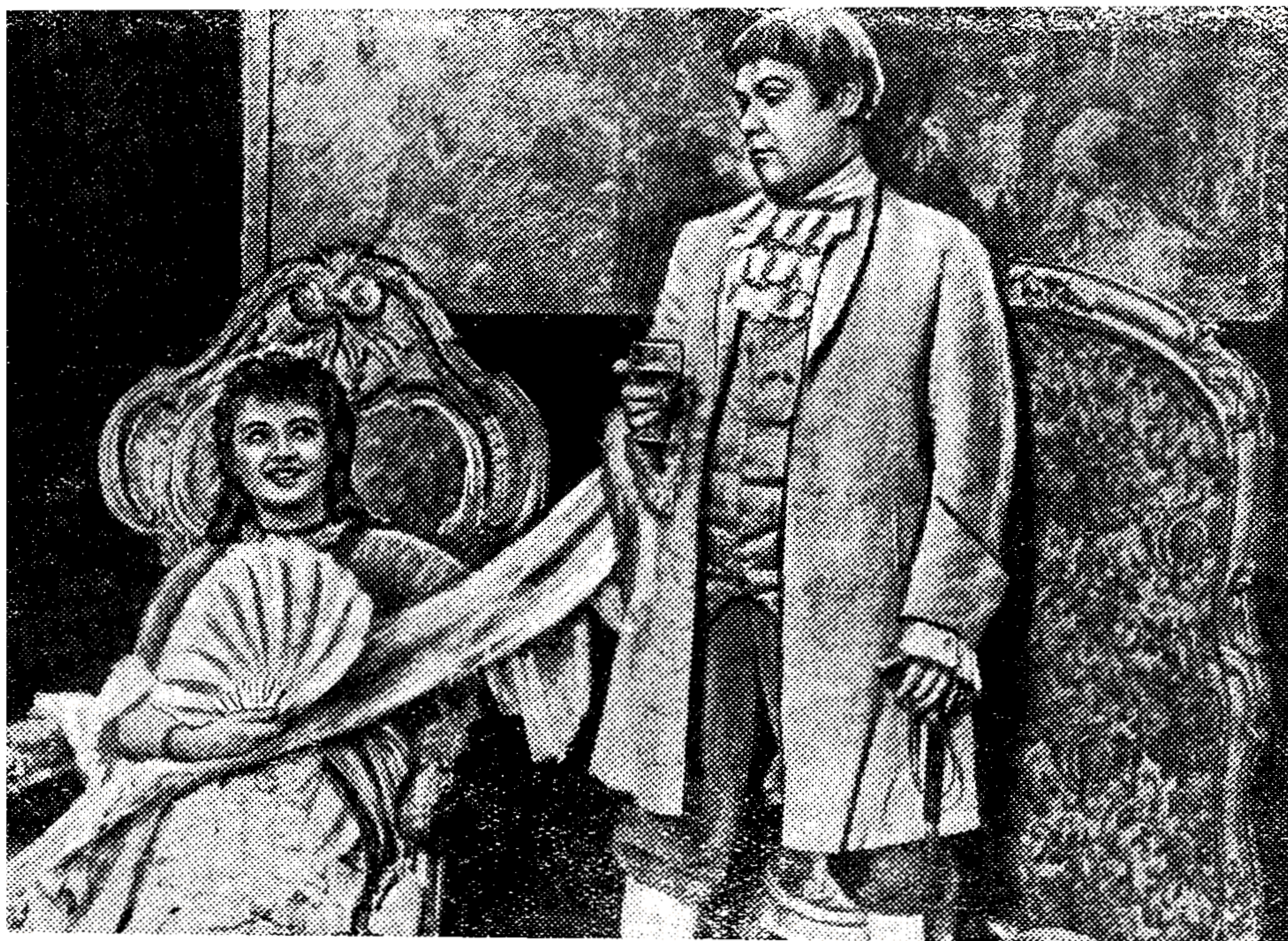
Ведет спектакль **М. Чернов, В. Школьник.**

Засл. арт. РСФСР А. Ходурский в роли Гремио („Укрощение строптивой").

Артист М. Майоров в роли Вандалино. („Учитель танцев")

Арт. С. Терентьева — Констанция, арт. С. Кулагин — Тони („Ночь ошибок“).

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 04485. Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 519. Тираж 1200.

Ціна 2 крб.